

[Stensballe.]

Fald virke beskæftigelsesbegrænsende, hvis den ærede Ordfører skulde faa Adgang til at faa sine Tanker realiseret, saaledes som jeg har hørt dem fremsat her og set dem fremsat andetsteds. Der er heller ingen Tvivl om, at selv om Landbruget ikke skulde bruge saa overmaade mange flere i sin egen Produktion, vilde de bedre Vilkaar for Landbruget tillige bevirke, at dette fik større Købeevne og dermed kunde skaffe bedre Forhold ikke blot for Landkøbmændene og Landhaandværkerne, men for Byernes Erhverv i det hele og i øvrigt for alle, der beskæftiges i alle Arter af Trafikvæsen.

Men een Ting forekommer mig sikker, og det er, at hvis dette Forslag gennemføres og der gives de unge yderligere Forhøjelser af deres Understøttelse, vil Loven kunne komme til at virke prohibitivt over for Bestræbelserne for at drage unge Arbejdere, som gaar arbejdsløse i Byerne, ud paa Landet, hvor der jo ellers nok kunde være Tale om at skaffe Arbejde, da Landbruget faktisk mangler Arbejdskraft.

Det ærede 4de tingvalgte Medlem, den ærede Ordfører for Socialdemokraterne (A. Johansen), anførte, at der ikke var Maksimalgrænse for de vedtægtsmæssige Understøttelser, men derimod for Fortsættelsesunderstøttelserne, og det er rigtigt; men den ærede Ordfører sagde ogsaa, at han ikke var saa ængstelig for at udvide Dageantallet for Fortsættelseskasserne, medens han vilde være meget betænkelig ved i ekstraordinære Tider at udvide Dageantallet for de vedtægtsmæssige Understøttelser, da det kunde medføre Svingninger. Jeg er nær ved at sige det omvendte. At der skete en Udvidelse af det Antal Dage, hvori der vedtægtsmæssigt kan understøttes, naar der var særlig vanskelige Forhold, kan jeg ikke se nogen Fare ved. Da var vi i hvert Fald sikre paa, at naar Kasserne selv skulde betale deres Arbejdsløshedskassekontingent derefter, kom vi af med det igen, naar Forholdene blev anderledes, men jeg føler mig ingenlunde sikker paa, at hvis dette Lovforslag vedtages og vi kommer op til de 140 Dage, og vi i en permanent Lov faar det tilsvarende indført, at det saa bliver let at stryge de sidste 70 Dage, hvis Forholdene blev dertil, saa at alle skønnede, at det vilde være rigtigt. Jeg vil ogsaa pege paa, at selve Principet: midlertidigt at gaa til en Forøgelse af det vedtægtsmæssige Dageantal, blev tiltraadt af Socialdemokratiet i 1926. Da stillede den højtærede Socialminister sammen med mig og nogle andre Forslag og gennemførte det her i Lands-

tinget, og jeg tror ogsaa enstemmigt i Folketinget, saa det kan ikke være afskrækkende for det ærede 4de tingvalgte Medlem.

Saa var det ærede Medlem inde paa en Betragtning om de 120 Mill. Kr., som han selv anslog det Beløb til, der skulde til, for at man kunde regne Arbejdsløshedskasserne for konsoliderede — naturligvis lidt mere eller mindre ved de forskellige Kasser, men det var det Totalbeløb, man skulde naa op til. Det var, mente det ærede Medlem, ligesom at høre Historien om Konen med Æggene. Aah, mon det skulde være saa eventyrligt? Vi ved, at Kassernes Formue i Aar er steget med 16 Mill. Kr. og pr. 31. Marts 1936 var oppe paa 80 Mill. Kr. — maaske en Million Kroner mere eller mindre, det skal jeg ikke opholde mig ved. Hvis der ikke sker meget betydelige Forværrelser, er der ingen Grund til at tro, at det ikke skal gaa paa tilsvarende Maade i de Aar, der kommer, ja, endogsaa bedre, da Kasserne har større Renteindtægt. Jeg skulde ikke tro, det vilde være vanskeligt at komme op paa en Fremgang paa 18 Mill. Kr. til 31. Marts 1937; der er ikke noget eventyrligt heri, det er ganske naturligt og ligetil, og Regnskaberne skal sikkert nok vise det. Saa er vi i Nærheden af de 100 Millioner, saa er Formuen steget med omkring 40 Mill. Kr. siden 31. Marts 1935. Mon Forholdene da ikke skulde kunne bevirke, at vi i 1938 naaede de 120 Mill. Kr., som den ærede Ordfører omtalte? Ja, der kan ske Katastrofer, saa det slaar fejl, men Sandsynligheden taler dog for, at det vil gaa, som jeg her siger, naturligvis under Forudsætning af, at Kasserne ikke nedsætter deres Kontingent, men det haaber jeg, Arbejdsdirektøren serger for, de ikke gør, saa at de virkelig bliver konsolideret til den Tid. Jeg tror ogsaa, der da kan blive forholdsvis gode Tider for Kasserne, men jeg tror ikke, at dette Lovforslag med den Tendens, det har, i det lange Løb vil bevirke noget godt. Men vi er selvfølgelig villige til at forhandle i et Udvalg og navnlig forhandle om enkelte andre Bestemmelser, som findes i Lovforslaget.

Unmack: Jeg skal ikke gøre ret mange Bemærkninger, da Arbejdet nu skal fortsættes i et Udvalg, hvor man kan faa Lejlighed til at fremføre det, som man kan have paa Sinde. Men jeg vil dog gerne over for den højtærede Socialminister udtrykke min Beklagelse af, at Ministeren følte sig foranlediget til omtrent at udtale, at Arbejdsgiverne var Skyld i, at Arbejdsløsheden er